

Het COLLEGE VAN BEROEP van het Nederlands Instituut van Psychologen

heeft de volgende beslissing gegeven naar aanleiding van het hoger beroep van de heer A, wonende te V, hierna ook klager, in de zaak met nummer CvB 2024/03.

1. De procesgang

1.1 Bij beslissing van 4 april 2024 (CvT no. 23/13) heeft het College van Toezicht van het NIP de klacht van klager, tegen B, lid van het Instituut, wonende te W, hierna ook te noemen verweerster, ongegrond verklaard. Het College van Toezicht heeft de klacht omschreven en met betrekking tot die klacht overwogen zoals is vermeld in zijn beslissing, die aan deze beslissing van het College van Beroep is gehecht en daarvan deel uitmaakt.

1.2 Een afschrift van de beslissing van het College van Toezicht is aan klager en verweerster op 4 april 2024 toegezonden.

1.3 Klager is tegen de beslissing van 4 april 2024 in hoger beroep gekomen bij beroepschrift van 9 mei 2024 dat op diezelfde datum per email is gestuurd aan het College van Beroep, en is aangevuld per mail van 12 mei 2024.

1.4 Verweerster heeft, hoewel daarom herhaaldelijk door het College van Beroep is verzocht, geen verweerschrift ingediend.

1.5 Het College van Beroep heeft de zaak op 20 november 2024 behandeld. Klager was daarbij aanwezig. Verweerster is, ondanks herhaalde uitnodiging, niet verschenen. Klager heeft een toelichting gegeven aan de hand van spreek aantekeningen die hij ter zitting heeft overgelegd.

Het College van Beroep heeft bij zijn beslissing acht geslagen op alle stukken die op de zaak betrekking hebben.

2. De beoordeling van het hoger beroep

2.1 Naar aanleiding van het beroep overweegt het College van Beroep als volgt.

2.2 Verweerster heeft geen verweerschrift ingediend en is niet ter zitting verschenen, ondanks dat diverse pogingen zijn ondernomen, met haar in contact te treden. In artikel 38 van de Beroepscode 2015 staat dat psychologen hun medewerking dienen te verlenen aan de behandeling van een klacht, als die tegen hen wordt ingesteld. Indien er geen medewerking wordt verleend, dan kan het College van Beroep daaruit de gevolgtrekkingen maken die hij gerade acht. Het College van Beroep kan slechts afgaan op informatie zoals door klager is gesteld.

2.3 Het College van Beroep gaat uit van de feiten zoals deze zijn vastgesteld door het College van Toezicht in de bestreden uitspraak onder II, voor zover deze feiten in hoger beroep niet zijn bestreden. Dat betekent dat, voor zover de feiten in hoger beroep (feit e. l. o. en m.) zijn bestreden, het College van Beroep daarvan niet zonder meer zal uitgaan.

2.4 Grief 1 en 2 van klager richten zich op de overwegingen van het College van Toezicht met betrekking tot klachtonderdeel 1 dat verweerster de overdracht van de behandeling van klager te abrupt en onbevoegd heeft gestaakt en daarmee niet voor continuïteit in de behandeling heeft gezorgd. Grief 1 ziet op het onzorgvuldig te werk gaan en grief 2 op het onbevoegd te werk gaan.

2.5 Grief 1: onzorgvuldig te werk gaan

Het College van Beroep onderschrijft de overwegingen van het College van Toezicht onder V.3 en V.4. dat verweerster de behandeling van klager volgens de regels heeft overbrugd door hem bij haar vertrek uit de praktijk terug te verwijzen naar de regiebehandelaar. De continuïteit van de behandeling van klager was daarmee voldoende geborgd. Verweerster heeft de regiebehandelaar ook op voldoende wijze ingelicht over de stand van zaken en de wensen van klager wat betreft verdere behandeling.

Verder heeft het College van Toezicht overwogen:

“Wel was het zorgvuldiger geweest indien verweerster naar aanleiding van de mail van 30 juni 2023 van klager eerst contact met hem had opgenomen voordat zij de doorwijzing naar de nieuwe CGT-behandelaar ongedaan maakte. Klaagster heeft deze acties van 30 juni wel meteen via de mail verantwoord aan de regiebehandelaar met wie klager op 6 juli een afspraak had. Vervolgens heeft verweerster telefonisch met klager gesproken op 4 juli waarbij hij aangaf toch wel door te willen gaan met CGT. Ook dit heeft verweerster via de mail direct medegedeeld aan de regiebehandelaar waar zij klager naar had teruggewezen. Dat de eerste CGT-behandelaar toen geen plek meer had, valt klaagster niet te verwijten.”

Het College van Beroep is van oordeel dat verweerster niet zorgvuldig heeft gehandeld door geen contact op te nemen met klager naar aanleiding van de mail van 30 juni 2023 voordat zij de doorwijzing naar de nieuwe CGT-behandelaar ongedaan maakte.

Van belang is dat de psycholoog de cliënt goed informeert over de mogelijke negatieve gevolgen van het voortijdig staken van een behandeling, zoals staat vermeld in artikel 2.4.4.1 punt a wegwijzer wet en regelgeving voor psychologen in de gezondheidszorg (een uitwerking van relevante wet- en regelgeving in de praktijk van de gezondheidszorg, waaraan gezondheidszorgpsychologen zijn gebonden).

Echter dit niet-zorgvuldig handelen is naar het oordeel van het College van Beroep niet zodanig dat dit tuchtrechtelijk verwijtbaar is.

2.6 Grief 2: onbevoegd te werk gaan

Het College van Toezicht heeft dit klachtonderdeel, dat verweerster onbevoegd te werk is gegaan, hoewel vermeld in het klaagschrift in eerste instantie, onbesproken gelaten.

Het College van Beroep overweegt daaromtrent als volgt.

De regiebehandelaar is verantwoordelijk voor de behandeling van klager en over alle beslissingen over (wijzigingen in) het behandeltraject. Daarmee is niet gezegd dat verweerster onbevoegd was om in dit geval te beslissen om de overdracht te stoppen. Het betekent niet meer en niet minder dan dat die beslissing is genomen onder de verantwoordelijkheid van de regiebehandelaar. Grief 2 is derhalve ongegrond.

2.7 Grief 3: toestemming noodzakelijk

Deze grief ziet op het verschaffen van medische informatie aan de running therapeuten.

Klager stelt dat het verschaffen van zijn medische gegevens aan de running therapeuten voor wat betreft de behandeling veel impact op hem heeft gehad omdat het zijn vertrouwen heeft aangetast.

Het College van Toezicht heeft onder V.5. overwogen dat voor kennisname van het dossier door de running therapeuten geen toestemming van klager nodig was.

In artikel 84 van de Beroepscode 2015 staat het volgende vermeld:

“Er is geen toestemming van de cliënt noodzakelijk voor het verstrekken van gegevens aan personen die onder directe leiding van de psycholoog meewerken aan de uitvoering van de professionele relatie. De psycholoog beperkt de gegevensverstrekking tot de voor de werkzaamheden van die medewerkers noodzakelijke gegevens.”

Verweerster diende de gegevensverstrekking te beperken tot de voor de werkzaamheden van de running therapeuten noodzakelijke gegevens. Volgens klager zijn de door

verweerster verstrekke gegevens niet noodzakelijk voor de werkzaamheden van de running therapeut. Dit is niet betwist en in het verweer in eerste instantie is niet beargumenteerd waarom de verstrekke informatie aan de running therapeuten noodzakelijk zou zijn voor de behandeling. Onder deze omstandigheden gaat het College van Beroep er vanuit dat de gegevensverstrekking niet beperkt is tot de voor de medewerkers noodzakelijke gegevens. Evenmin is komen vast te staan dat toestemming zou zijn gegeven voor het delen van de gegevens van klager.

Klager stelt immers dat hij niet op de hoogte is gesteld van de werkwijze in de praktijk, wie kennis neemt van het elektronisch patiëntendossier en dat informatie zou worden gedeeld. Door verweerster is dit niet (voldoende) betwist.

Dit betekent dat de derde grief gegrond is.

2.8 Grief 4 (beroepsmatig handelen is niet van toepassing) en 5 (schending beroepsgeheim) worden gezamenlijk behandeld en ziet op de overwegingen van het College van Toezicht onder V.6.

Het College van Toezicht heeft overwogen dat moet worden aangenomen dat de professionele relatie vanaf 12 juli 2023 was geëindigd en dat het nadien doorsturen van mails aan de politie dan ook niet meer te kwalificeren is als beroepsmatig handelen door verweerster. Deze redenering is in het licht van artikel 70 van de Beroepscode onbegrijpelijk.

In artikel 70 van de Beroepscode staat: "De geheimhoudingsverplichting blijft na beëindiging van de professionele relatie bestaan."

Beoordeeld moet daarom worden of de door verweerster doorgestuurde e-mails informatie bevatten die onder het beroepsgeheim vallen. Klager heeft onderbouwd aangevoerd dat dit het geval is en het College van Beroep is het daarmee eens. Met het doorsturen van de e-mails van klager aan de politie heeft verweerster daarom haar beroepsgeheim doorbroken. Het doorbreken van de geheimhouding is echter toegestaan onder voorwaarden.

In de Beroepscode 2015 staat daarover het volgende:

"Artikel 74 Doorbreken van de geheimhouding

Psychologen zijn niet gehouden geheimhouding in acht te nemen als zij gegronde redenen hebben om te menen dat het doorbreken van de geheimhouding het enige en laatste middel is om direct gevaar voor personen te voorkomen, dan wel wanneer zij door wettelijke bepalingen of een rechterlijke beslissing daartoe worden verplicht.

Artikel 75 Informatie over het doorbreken van de geheimhouding

Als te voorzien is dat een dergelijke situatie zich kan voordoen, stelt de psycholoog de betrokkene ervan op de hoogte dat hij in dat geval genoodzaakt kan zijn de geheimhouding te doorbreken, tenzij door een dergelijke mededeling acuut gevaar voor hemzelf of derden kan ontstaan.”

Verweerster heeft niet onderbouwd dat sprake is van een doorbrekingsgrond. De tien mails die klager aan haar heeft gestuurd, zijn hiervoor onvoldoende. Evenmin is voor het College van Beroep, gelet op alle overgelegde stukken, gebleken dat sprake is van een doorbrekingsgrond.

Grief 4 en 5 zijn gegrond. Het College van Beroep is van oordeel dat sprake is van schending van het beroepsgeheim door verweerster.

2.9 Grief 6: schending beroepsgeheim in deze tuchtzaak

Klager stelt dat in deze zaak verweerster communiceert via hetzelfde e-mailadres als het e-mailadres dat zij in haar verweer onder meer onveilig noemt en waarvan ze zegt dat ze deze deelt met meerdere mensen in haar bedrijf.

Het is het College van Beroep niet gebleken, en hij heeft geen reden om aan te nemen, dat stukken in deze tuchtzaak bij anderen dan verweerster terecht zijn gekomen.

Deze grief is ongegrond.

2.10 Grief 7: gebrek aan integriteit

Psychologen streven naar integriteit in de wetenschapsbeoefening, het onderwijs en de toepassing van de psychologie. In hun handelen betonen psychologen eerlijkheid, gelijkwaardige behandeling en openheid tegenover betrokkenen. Zij scheppen tegenover alle betrokkenen duidelijkheid over de rollen die zij vervullen en handelen in overeenstemming daarmee (artikel 11 Beroepscode 2025).

Klager stelt dat verweerster niet integer heeft gehandeld door niet naar waarheid haar verweer in eerste instantie te onderbouwen en hij verwijst hiervoor naar onder meer citaten uit dat verweer.

Hoewel verweerster in hoger beroep geen verweer heeft gevoerd, kan het College van Beroep geen uitspraak doen over de vraag of bij verweerster sprake is van een gebrek aan integriteit. Grief 7 is ongegrond.

2.11 Grief 8: gebrek toetsbare houding

In artikel 38 Beroepscode 2015 staat:

“Psychologen verlenen hun medewerking aan de behandeling van een klacht, als die tegen hen wordt ingesteld. Zij zullen naar beste weten de vragen van de tuchtcolleges of klachtcommissies beantwoorden en aan hun verzoeken voldoen.”

Vast staat dat verweerster in hoger beroep geen medewerking heeft verleend aan de behandeling van de klacht en de vragen van het College van Beroep niet heeft beantwoord. In eerste instantie heeft verweerster aangevoerd dat de klacht voelt als een nieuwe poging van klager contact met haar te leggen; zij voelt zich daar zeer onprettig en onveilig bij en zal niet ter zitting verschijnen of anderszins nog op uitlatingen van klager reageren.

Dit gegeven ontslaat verweerster niet van haar verplichting ex artikel 38 van de Beroepscode 2015. Zij had bijvoorbeeld de mogelijkheid zich te laten vertegenwoordigen. Dit betekent dat deze grief gegrond is.

2.12 Concluderend vernietigt het College van Beroep de beslissing van het College van Toezicht van 4 april 2024 en zal grieven 3, 4, 5, 8 gerond verklaren en grieven 1, 2, 6, 7 ongegrond. Het College van Beroep zal, afwegende de grieven die gegrond zijn verklaard, de maatregel van berisping opleggen.

3. Beslissing

Het College van Beroep, op vorenstaande gronden beslissende,

- **vernietigt de beslissing van het College van Toezicht van 4 april 2024;**
- **verklaart grief 3, 4, 5, 8 gegrond;**
- **verklaart grief 1, 2, 6, 7 ongegrond;**
- **legt verweerster de maatregel van berisping op.**

Aldus gewezen te Utrecht op 10 februari 2025 door mr. P.E.M. Messer-Dinnissen, voorzitter, dr. A.M.L. Collot d’Escury, dr. Th.A.M. Deenen en dr. A. van Dijke, leden, en mr. S.S. van Gijn, secretaris.

De voorzitter, w.g.

De secretaris, w.g.